

Vaasan kirkko

MARTTI LUTHER 1483-1546

EVANKELIS – LUTERILAISEN KIRKON TUNNUSTUSKIRJAT

SUOMENTANUT
A.E. KOSKENNIEMI

Luterilaisen kirkon tunnustuskirjat eivät ole ainoastaan lujan uskon mieltäylentävä näyte menneiltä ajoilta; ne ovat myös ennen kaikkea ohjeellisia ja velvoittavia kaikille kristityille ja kirkoille, jotka tahtovat olla luterilaisia ei ainoastaan nimeltä, vaan todellisesti. Jeesus Kristus, meidän tunnustuksemme apostoli ja ylimmäinen pappi, ylläpitäköön ja varjelkoon seurakuntansa nuhteettomana tulemuksensa asti.

Turussa, toukokuussa 1948.

Suomentaja

KOOSTE: Väinö Hotti

TUNNUSTUSKIRJAT PUHUVAT

IX KASTE

Kaste on autuutta varten välttämätön (135).

Pelastus tarjotaan kasteen yhteydessä (136).

Jos kasteesta poistetaan sana, se on aivan samaa vettä kuin keittämistä varten palvelijattaren käyttämä vesi (389).

Usko yksin tekee ihmisen kelpolliseksi ottamaan hyödyksensä vastaan tämän autuutta-antavan jumalallisen veden. Kun autuus näet noilla sanoilla veden ohella ja

kanssa tässä tarjotaan ja luvataan, se voidaan vastaanottaa yksinomaan siten, että me sen sydämestä uskomme. Uskotta se ei lainkaan hyödytä, niin jumalallinen ja ylen runsas aarre kuin se itsessään onkin (390).

Kasteessa tuodaan jokaiselle oven eteen aarre (391).

Kaste on kyllä oikea, mutta minä valitettavasti en sitä oikein omistanut (393).

”Väärinkäyttö ei kumoa itse olemusta, vaan vahvistaa sen.” Pysyyhän kulta kultana siitä huolimatta, että sitä kantaa synnillinen ja häpeällinen portto (393).

Kaste on oikea, kunhan vain sana on veden ohella, vaikkei siihen usko liittyisikään. Minun uskoni näet ei perusta kastetta, vaan se vastaanottaa kasteen. Kaste siis ei muutu vääräksi, vaikkakaan sitä ei oikealla tavalla omisteta ja käytetä, koskapa se, niin kuin sanottu, ei ole sidottu meidän uskoomme, vaan sanaan... Sillä vaikka lapset, niin kuin sanottu, eivät uskoisikaan, mikä kuitenkin ei pidä paikkaansa, niin kuin vast´ikään todistettiin, olisi kaste sittenkin oikea, eikä heitä kukaan saa mennä toistamiseen kastamaan (392).

Lapsenkaste on Kristukselle otollinen; sen todistaa riittävästi hänen oma tekonsa, se nimittäin, että Jumala monista tällä tavoin kastetuista tekee pyhiä ja on antanut heille Pyhän Hengen... Mutta ellei lastenkaste olisi Jumalalle otollinen, hän ei antaisi ainoallekaan niistä Pyhää Henkeä (392).

joka hylkää kasteen, hylkää Jumalan sanan, uskon ja Kristuksen (390).

Me tuomme lapsen siinä mielessä ja toivossa, että se uskoo, ja me rukoilemme Jumalaa antamaan sille uskon (393).

Meille ei ole ensisijaisesti tärkeää, uskooko kastettava vai eikö usko, - kaste ei silti muutu vääräksi (392).

